

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. Ловеч, 03.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЙОВКА КАЗАНДЖИЕВА**

Членове: **ИВАН ИВАНОВ**
ВАСИЛ АНАСТАСОВ

при участието на секретаря **ДАНИЕЛА КИРОВА**
в присъствието на прокурора **Р. Ив. П.**
като разгледа докладваното от **ИВАН ИВАНОВ** Въззивно наказателно дело от общ характер № 20214300600502 по описа за 2021 година
за да се произнесе съобрази:

С Присъда № 260017/07.09.2021 година, постановена по НОХД № 1111 по описа за 2020 година, Ловешкият районен съд е признал подсъдимия **Р. ЮЛ. АС.** за виновен за това, че на 22.10.2019 г. около 13.15 часа в гр. Ловеч между улица „Черно море“ и улица „Осъмска“, до оградата на детска градина „Мечо пух“ отнел чужди движими вещи: 1 бр. черна дамска чанта на стойност 22.50 лева с намиращи се в нея, 1 бр. червено на цвят кожено портмоне на стойност 13.50 лева, 1 бр.- сиво на цвят портмоне от изкуствена материя на стойност 10.80 лева и парична сума от 1015 лева - обща парична сума в размер на 1061.80 лева от владението на **М. В. К. ЕГН *******, постоянен и настоящ адрес гр. *** с намерение противозаконно да ги присвои, като употребил за това сила /събаряне на земята и нанасяне на удари по тялото/, поради което и на основание чл. 198, ал.1, пр. 1 от НК го осъдил на 3 /три/ години лишаване от свобода, което на осн. чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС да изтърпи при първоначален общ режим. Осъдил е въззивника **Р.Ю. А.**, да

заплати на наследника на М. В. К. ГИ В. ИВ. ДЖ., ЕГН ***** сумата от 1061.80 /хиляда шестдесет и един лева и осемнадесет стотинки/, представляваща причинени от престъплението имуществени вреди, ведно със законната лихва, начиная от 22.10.2019 г. до окончателното изплащане на сумата. Осъдил е въззивника Р. ЮЛ. АС., да заплати на ЛРС сумата от 50.00 лева, представляваща д.т. върху уважения размер на гражданския иск. Осъдил е Р. ЮЛ. АС., да заплати по сметка на ОД на МВР Ловеч сумата от 645.00 лв., представляваща разноски за експертизи. Осъдил е въззивника Р. ЮЛ. АС., да заплати по сметка на Районен съд Ловеч сумата от 150.00 лв., представляваща разноски за вещи лица.

По делото е постъпила въззивна жалба от Р. ЮЛ. АС., чрез адвокат Н. Н., против присъда от 07.09.2021 г. по НОХД № 1111/2020 г. по описа на ЛРС. Сочи, че не са доволни от така постановената присъда, поради което и в срока по чл.319, ал.1 от НПК, я обжалват пред Ловешки Окръжен съд /ЛОС/, поради следните съображения:

Считат, че постановената присъда е неправилна, необоснована и незаконосъобразна, с оглед на събраните както на досъдебното производство, така и в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства и е постановена при допуснати съществени процесуални нарушения.

Към момента на подаване на жалбата по делото все още не са изготвени мотиви, което не им позволява да конкретизират оплакванията си, съобразно приетото от съда при анализа на събраните по делото доказателства. След запознаване, при изготвяне на мотивите по делото, ще развият оплакванията си с конкретен анализ на съображенията им за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на присъдата, както и за допуснатите съществени процесуални нарушения на основание чл.320, ал.3 от НПК.Подробни доводи, във връзка с жалбата, сочат, че ще изложат пред ЛОС и в съдебно заседание. Предвид горното, молят на основание чл.334, т.2 от НПК,ЛОС да отмени присъдата по НОХД № 1111/2020г.на ЛРС и постанови нова присъда, с която и на основание чл.336, ал.1, т.3 от НПК, да оправдае подзащитния му по повдигнатото му обвинение, ведно със законните последици от това.

Изготвено е и последващо изложение от въззивника Р. ЮЛ. АС. чрез неговия защитник адвокат Н. Н.-ПАК с посочено правно на основание чл.320,ал,4, НПК. В изложението се сочи, че след запознаване с мотивите към

Присъда от 07.09.2021 г. по НОХД № 1111/2020 г. по описа на ЛРС, 8-ми нак.с-в, молят ЛОС, да приеме допълнителни доводи в подкрепа на подадената жалба, с която се поддържат оплаквания за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на присъдата, както и за допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи се също така, че за да обоснове съпричастността на подзащитния му в извършеното престъпление на 22.10.2019 г., съдът е приел, че обвинителната теза се подкрепя от показанията на свидетелите В., П. и Б.. Въпреки направените възражения за недопустимост на свидетелски показания по смисъла на чл.118, ал.1, т.3 от НПК, на стр.8 от мотивите съдът приема, че те са единствените, които при липсата на преки доказателства са в подкрепа на обвинението. Обсъждането на свидетелските показания на лица, които са участвали в производството в друго качество е недопустимо, според адвокат Н.Н.. Законодателят е приел изключение с разпоредбата на чл.118, ал.1,т.3 от НПК, първо - за поемните лица и второ - за служителите на МВР, но само в случаите, когато са присъствали при извършване на оглед, претърсване, изземване, следствен експеримент, разпознаване на лица и предмети. В конкретния случай от тримата свидетели - св.П. е бил поемно лице при извършеното процесуално действие - разпознаване на лице с Протокол от 19.12.2019 г. По отношение на това процесуално действие, съдът на стр.7 от мотивите изрично е посочил, че изключва от доказателствения материал по делото протокола за разпознаване на лице на стр.39 от досъдебното производство, поради допуснати от разследващите органи при изготвянето му процесуални нарушения. В същия абзац като нарушение е прието поставянето за разпознаване на лица, които не са със сходна външност, в нарушение на разпоредбата на чл.171, ал.2 от НПК. Съдът е приел категорично, че подзащитният му съществено се различава по външен вид от лицата, с които е бил поставен за разпознаване, което е довело до опорочаване на това процесуално следствено действие. Въпреки тези правилни изводи, съдът е приел свидетелските показания на св.П., който е участвал като поемно лице в това опорочено процесуално-следствено действие, като аргумент в подкрепа на обвинителната теза.

Счита се от адвокат Н. за неправилно и незаконосъобразно обсъждането на свидетелски показания на поемно лице по опорочено процесуално действие. Аргументира се с това, че след като съдът веднъж е приел, че за извършеното разпознаване не са спазени изискванията на чл.171,

ал.2 от НПК, е без значение кое от лицата в разпознаването е посочила пострадалата М. К.. Именно във връзка със законосъобразността на това процесуално действие, законодателят изрично е посочил, че в разпознаване следва да се поставят лица със сходна външност. В конкретния случай това не е сторено, умишлено пострадалата е насочена, чрез не поставяне на лица със сходна външност към единственото лице, което по общи признаци отговаря на първоначално даденото от нея описание. При така установената безспорност на извършеното процесуално нарушение на досъдебното производство, липсва основание да бъдат приети свидетелските показания на св.П., с които съдът е приел, че се подкрепя обвинителната теза.

По отношение на другите двама свидетели: В. и Б. е установено, че същите са участвали в разследването, но не в конкретни процесуални действия, които да дадат възможност да бъдат разпитани за обстоятелства станали им известни по време на тяхното извършване, а именно: оглед, претърсване, изземване, следствен експеримент и разпознаване на лица и предмети. И двамата свидетели в съдебно заседание заявяват, че са участвали в гледането на видео записа, с оглед създаване на оперативни версии за евентуалния извършител, като св.Б. е категоричен при разпита си на 07.09.2021г., че е извършено неофициално разпознаване. От категоричното твърдение на св.Б., а и липсата на конкретни протоколи за извършено разпознаване на лица и предмети съгласно правилата на чл.169, ал.1 от НПК, и потвърденото от свидетеля, че се касае за неофициално разпознаване, е недопустимо съдът да обсъжда техните свидетелски показания, тъй като те не попадат в изключението предвидено с разпоредбата на чл.118, ал.1, т.3 от НПК.

Допълнително е безспорно, че и двамата работят в РУ на МВР-Ловеч, Сектор „Криминална полиция“ и двамата заявяват, че познават подзащитният му, Б. като квартален на с.Славяни, а П. във връзка с изпълнение на други служебни ангажименти. Приема се от страна на адвокат Н., че при така очертания профил и двамата са заинтересовани и не могат да дадат обективни свидетелски показания, а в конкретния случай те са и недопустими, предвид забраната с разпоредбата на чл.118, ал. 1 от НПК.

По отношение обсъждането на комплексната видео-техническа и лицево-идентификационна експертиза, съдът е приел, че заключението подкрепя извода за съпричастност на подзащитният му в извършеното

престъпление, тъй като според него е налице съвпадение в общите признаци, поради което това е дало основание на вещите лица да твърдят, че вероятно е заснето именно лицето, дадено като сравнителен материал. В съдебно заседание на 01.06.2021г. вещото лице Й. е посочил, че „заснетото изображение не позволява извличане на достатъчен брой частни идентификационни признаци и не е възможно да се направи сравнение единствено по общи такива, а когато имаме наличие само на общи идентификационни признаци, резултатът от идентификационното изследване е с вероятност на заключението". При липсата на възможност за категорично потвърждаване или отхвърляне на идентификацията, присъдата не би могла да почива на предположение, съгласно императивната разпоредба на чл.303, ал.1 от НПК.

Предвид липсата на други доказателства, които по категоричен начин да потвърдят или отхвърлят авторството и съпричастността на неговия подзащитен в извършеното престъпление на 22.10.2019г. в гр.Ловеч, моли ЛОС да уважи подадената жалба, като на основание чл.336, ал.1,т.1 от НПК, оправдае подзащитният му по повдигнатото му обвинение, със законните от това последици.

Представителят на Окръжна прокуратура – Ловеч, прокурор Р.П. в съдебно заседание счита, че жалбата е неоснователна, а присъдата на РС-Ловеч е правилна и законосъобразна. Сочи, че изцяло се солидаризира с мотивите, които са изложени от съда.Счита, че правилно са разпитани поемните лица, които са били на разпознаването, тъй като лицата не са приличали на лицето, което ще се разпознава. Посочва, че има едно пряко доказателство и няма пречка, както е посочено в трайната съдебна практика, да бъдат разпитани полицаите, които са имали непосредствени впечатления относно поведението на обвиняемия, сега подсъдим, по време, преди деянието, следенето и самото насилие, на което те са очевидци. Счита, че следва да се кредитира идентификационната експертиза, като посочва, че вещите лица са разпитани, подробно са обяснили какво и защо са приели. Счита, че наложеното наказание е справедливо, с оглед целите на чл. 36 от НК.

Въззивникът Р. ЮЛ. АС. в съдебно заседание се явява лично и с упълномощените от него защитници адв. Х.Н. и адв. Н. Н..

Защитникът адв. Н. поддържа жалбата срещу присъдата, с изложените в изложението оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения при разглеждане на делото пред първоинстанционния съд, съответно неправилни и необосновани изводи относно събраните на досъдебното и в

съдебното следствие доказателства.

Посочва, че основното оплакване в жалбата е във връзка с разпита на тримата свидетели - служители на РУ-Ловеч, като съдът е мотивирал изслушването на тези свидетели при условията на чл. 118, ал. 1, т. 3 от НПК. Но при внимателно разглеждане на качествата на тези три лица, участвали в ДП в различни качества, се установява, че само едно от тях - свидетелят П., попада в изключението на чл. 118, ал. 1, т. 3 от НПК, а именно той е бил поемно лице във връзка с извършено разпознаване на 19.11.2019 г. Счита, че недопустимостта на неговите свидетелски показания се обосновават от това, че съдът в мотивите на присъдата е приел, че това разпознаване е извършено в нарушение на разпоредбата на чл. 171, ал.2 от НПК и протоколът, с който е било извършено, не е взет предвид при мотивиране на изводите от негова страна за съпричастност на подзащитния му при извършеното престъпление. Прави възражение, че няма как в едно опорочено процесуално действие в същото време да се разпитва свидетел и няма значение според него, кого пострадалата М. К. е посочила, тъй като при нарушаване изискването на НПК за поставяне в очна ставка на сходни лица, а в случая това не е било сторено и съдът го е констатирал, липсва каквото и да е основание да се разпита този свидетел и съответно дори и той да установи, че К. е посочила подзащитния му като извършител, при едно опорочено процесуално действие, това не може да е доказателство за неговата съпричастност.

Прави впечатление по отношение на другите двама свидетели, според адвокат Н., че те не отговарят на нито едно от изключенията в разпоредбата на чл. 118, ал. 1, т.3 от НПК, тъй като при разпита си пред съда, те заявяват, че неофициално са участвали в действие по преглед на видеоматериала и евентуално създаване на версии, по които да работи разследването, т.е. те не са участвали в официални процесуални действия такива, за каквито изключението на чл. 118, ал.1, т.3 от НПК предвижда, а именно: оглед, претърсване, изземване, следствен експеримент, разпознаване на лица и предмети. След като те не са имали това качество, със съответните протоколи удостоверено, няма как съдът да ги допусне и да съответно да цени техните показания и да мотивира своята присъда чрез техните показания.

Излага, че по отношение на двете експертизи - единична и повторна, която е от две вещи лица, при внимателния разпит на вещите лица в съдебно заседание, както в единичната, така и в повторната експертиза, изводът е за

вероятност на приликата между заснетото лице и техният подзащитен. Заявява, че нито една от двете експертизи не взима становище за категорична идентичност, при която да се даде безалтернативно отговор, че лицето, което е заснето във видеоматериала, е техният подзащитен. И тъй като принципът въведен с разпоредбата на чл. 303, ал.1 от НПК, че присъдата не може да почива на предположения, а и двете експертизи, основно втората говори за вероятност, счита, че и това доказателствено средство не е в подкрепа на извода, направен от съда, че подзащитният му е лицето, което е осъществило престъпното деяние по отношение на пострадалата К..

При липсата на каквито и да е други доказателства, които да установят безспорно неговата съпричастност, моли съда да отмени присъдата и да постанови нова, с която да оправдае подзащитния му за повдигнатото и поддържано в съдебно заседание обвинение, със законните от това последици.

Защитникът адв. Н. в съдебно заседание, поддържа изцяло изложеното от адв. Н.. Счита, че са налице основанията на чл. 118, ал. 1, т.3 от НПК по отношение на разпитаните служители - оперативни работници при РУ на МВР-Ловеч. Сочи, че същите не са участвали в посочените процесуални действия, ако са присъствали на извършен оглед на претърсване и изземване, следствен експеримент, разпознаване на лица и предмети. В докладните записки, които е посочил, възложено му от разследващия, изрично е записана стр. 300 от ДЗ /докладна записка/ на И. П. от 15.11.2019 г., че не са установени свидетели - очевидци във връзка с извършеното престъпление. А прокуратурата е посочила, че бил разпознал въззивника Р., че е извършител на престъпление, като е наблюдавал видео наблюденията.

Сочи, че по отношение на видеозаписа, наистина съществуват тълкувателни решения, в които е посочено, че са веществени доказателства по смисъла чл. 109. Прави впечатление, според него, че в ДП и в съдебното такова, въпреки направените обосновани възражения на колегата му, това веществено доказателство не е прието по надлежния ред. Приемането на такива доказателства, които представляват материален носител, се оборудва със специална техника, в която се пуска видеозаписа и се наблюдават от страните по делото и се коментира дали те съответстват на по-късно изготвените експертизи. Тъй като в случая се касае за особено по вид веществено доказателство, при него малко трудно, според адвокат Н. се

допускат процесуалните действия на чл. 110 от НПК, а именно внимателно оглеждане, описване и фотографиране на вещественно доказателство, т.е. пътя за приобщаване към веществени доказателства по начин на предявяване и неговото заснемане и събиране в съдебна зала по направените възражения и искания. Понеже се правят по всички доказателства възражения от колегата, които се допускат по самоинициатива, според адвокат Н. на съда, като на съдията, а не на прокурора, по приемане на доказателствата, то било необходимо евентуално допускане на такова доказателство в делото.

Възразява също така, че са приети и приложени някакви дискети към делото, но не е известно какви са и какво съдържат. Никой не ги е изгледал какво съдържат. Единствено само вещите лица от София по видеотехническата експертиза заявяват, че това са цифрови копия на тези, които евентуално са били доброволно предадени и иззети в досъдебното производство. Като такива копия, независимо от изложението на вещите лица, че липсват манипулации по тях, т.е. видими такива, ако могат да ги забележат – да, но при тази съвършена техника, която вече се ползва в случаите във възпроизводство на такива доказателства, не може да се твърди само на вероятност, на предположения, че виждате ли, те представляват перфектно вещественно доказателство такова, каквото се иска по НПК, т.е. относно неговата достоверност. Още повече, според адвокат Н., че в експертизата, която е изслушана, тази експертиза № 20166 на вещите лица от София, в обекти на експертизата в т.3.5.1. са приложени фотокопия, заснети при извършеното разпознаване. Сочи също така, че колегата му се е спрял на разпознаването, защо съдът не го е приел по направените възражения. Вярно, че е пропуснато обаче, че заедно с протокола за разпознаването, което се обявява като негодно, непроцесуално правилно извършено процесуално действие и не се приема с отразените в него обстоятелства, то заедно с него приложеното като вещественно доказателствено средство, т.е. приложения фотоалбум от заснемане на извършеното разпознаване, също е с последица на негодност и процесуална недопустимост като такова. Не е правилно, според адвокат Н. в експертизата на стр. 79 са поставени снимка на разпознаване на четирите лица от № 1 до № 4 и заедно с това изнесено напред, с извеждането и подсказването, че лицето, което разпознава, е посочено под № 3. Сочи също така, че няма да се спира на изборността на извършеното разпознаване, независимо от обстоятелството, че определена процедура е спазена, като на

стр. 37 от ДП на 19.12.19 г. преди извършване на разпознаването, пострадалото лице е било разпитано. Прави впечатление обаче съдържанието на разпита, според него, защото в него трябва да се съдържат основни белези, които евентуално разпознаващият би разпознал обекта на непосредственото разпознаване на лицето, но такива не се съдържат. Обаче се съдържат други обстоятелства, които трябвало да бъдат отбелязани и би направило впечатление както на разследващия, така и на наблюдаващия прокурор, а именно, че пострадалата е теглила пари, с оглед операция на очите, която трябва да е в Плевен на следващия ден. Тези парични средства са били заради това и тя твърди, че не вижда с лявото око, въобще не вижда, а другото разграничава буквите само.

Освен това, по време на извършеното деяние, заявява свидетелката: „Бях с очила на очите, когато ме нападна, защото ги бях сложила в магазина, те паднаха, като ме бутна на земята“. Т.е. адвокат Н. приема, че има възпрепятстване и тези очила, които е носила, с оглед процедурата на разпознаване, което независимо от протокола на 19.12.19 г., в който са отразени тези обстоятелства, разпознаващият, който е извършил разпознаването, друг разследващ, не се е съобразил с това обстоятелство, евентуално да отрази в протокола, с очила ли се извършва това разпознаване или без очила, евентуално ако има затруднение относно ползването на очила, с какъв диоптър са и евентуално назначаване на съответните експертизи, до каква степен този свидетел може да бъде достоверен и точен в показанията си, когато описва лицето, което го напада.

Друго обстоятелство, което е важно, че още на 22.10.2019 г., когато е извършено в 16:30 ч., пострадалата е била разпитана в протокол за разпит на свидетел на стр. 32 от оперативния работник И. П.. Съгласява се с състоянието на колегата му, че са налице обстоятелствата на т. 3 на чл. 118, ал.1. Прави възражение, и че тук са налице обаче обстоятелствата на чл. 118, ал. 2 от НПК, където лицето - оперативният е извършил действия по разследването, което има абсолютна забрана да бъде разпитан като свидетел на процесуалното действие. На същото основание недопустима е дадената експертиза на Х.Х., тъй като той е разпитан на ДП като свидетел и е недопустимо да бъде вещо лице в настоящото дело. Така, че не може да бъде разпитан, което въпреки направените възражения от защитата, записани в протокола, съдията не се е съобразил. Той въобще не се съобразява с никакви

възражения на колегата, които е правил, а те са правени не от любов към възраженията, а с оглед процесуални норми, които е посочил изрично. Подкрепя възражението на колегата си относно възражения и за останалите свидетели, които са разпитани, в това число двамата оперативни работници, които са извършили някакво разпознаване. Разпознаване, което в една докладна е посочено, че разпознават Р..

Заявява, че може да приеме, че Х.Х. правилно е разпитан, ако в крайна сметка е пускано видеото и по този начин е извършено едно описване на вещественото доказателство какво се вижда и какво се забелязва в пълния обем, а не избирателно, като са извадени няколко копия и са лепнати в експертизата, т.е. избирателно е посочено, а не в цялост вещественото доказателство, за да може да се запознаят страните и да възразят основателно, дали в пълния обем снимките на видеото за съответния период от време е заснето само едно лице. Касае се за идентичност между другите, според адвокат Н., защото по делото са приобщени като веществени доказателства 3-4 видеокасети, от които вероятно пак избирателно са приложени такива копия от снимки. Или където се заснема мъж и жена, мъж върви след жена, коя е тази жена, няма заключение в тази част по отношение на описване на вещественото доказателство, което е слабост на изслушаните експертизи в тази част, т.е. от видеотехническата част на експертизата, където се описва най-подробно на коя улица, в каква посока на движение, какво се засича, как е облечено лицето и евентуално да се съпостави с другите веществени доказателства за всяко едно от тях, дали има идентичност, което между заснетите обекти дали са едни и същи. Няма според него заключение в тази част, има само едно предположение, че могат да бъдат едни и същи лица, тъй като са облечени по един и същи начин.

Прави възражение, и че макар, че оперативните по извършената проверка са извършили претърсване в дома на Р., не са открити никакви веществени доказателства, а са могли да търсят такава дреха, с която е бил облечен към момента на извършване на престъплението. Те също представляват веществени доказателства на сходство между другото за идентичност на лицето, което е засечено. Освен това е могло да бъдат засечени и с други камери лицата, става въпрос за съпругата и извършителя, който в същото това време е пребивавал в Пощенска банка, теглили са пари по друг повод. Също е можело да се провери, да се съпоставят тези кадри с

кадрите от лицата, които са заснети.

Така, че приема, че заключението на видеотехническата експертиза, не е пълно по своя обем такава, каквато се изисква по НПК. Няма практика в тази насока, но това не освобождава вещите лица, според него, по-пълно и обосновано да произнасят по описаните веществени доказателства, при положение, че тук се опира само на това веществено доказателство, което е пак под въпрос, най-вероятно. Вещото лице от първата експертиза изключва изцяло по заключението си да може да се разпознае това лице, по отношение на лицевата и идентификационната част на експертизата. Докато във втората експертиза казва най-вероятно може да се касае за едно и също лице. При тази вероятност колегата се спря дали може да се опира само на това предположение, което съдът е приел и го е посочил като безспорно доказателство.

По отношение на двамата други свидетели, ползвани като поемни лица. Едното поемно лице казва „не си спомням за извършеното процесуално действие“, второто казва: „да, спомням си, жената заяви, че разпознава“. На този свидетел евентуално под съмнение са показанията му, защото свидетелства по отношение на едно опорочено следствено действие, което той казва: „свидетелката посочи лицето, че го разпознава“. А именно процедурата по разпознаване, което свидетелства, е опорочено за това, че не може да са съвместими доказателства да се валидира един порок по допускането в НПК да се заместват доказателства с косвени такива, но в случаите когато се касае за неопорочени и непорочни процесуални действия или неопорочени веществени доказателствени средства, каквито съдържа вътре, защото законът ги допуска при огледи, при следствени експерименти и така нататък.

Сочи, че макар, че е повторил някои възражения от изложението на колегата, изцяло го допълва и моли съдът да съобрази изложеното и от него и изцяло изложеното от него по отношение на доказателствата. Приема, че би следвало да заяви, че за първи път среща в първоинстанционния съд такава предубеденост да се води едно съдебно следствие, съдията евентуално да поеме пълна самоинициатива по събиране на доказателства, които не са били събрани на ДП. Само на това основание би следвало въззивната инстанция да отмени присъдата и да върне делото и да го възложи на друг съдия.

Въззивникът Р. ЮЛ. АС. в своя защита поддържа казаното от

защитниците си. Заявява, че изобщо не е разпитван в досъдебното производство. Сочи, че когато е бил призован още при претърсването и когато са го прибрали в полицията, не са му казали за какво го прибират. Сочи, че не е виновен, не знае за какво става на въпрос. Посочва, че има конфликти с полицаия г-н Ц. Б., от преди три години и си мисли, че всичко идва от там.

Въззивният съд като взе предвид становището на страните в процеса, събраните по делото доказателства и сам, като провери изцяло законосъобразността на обжалваната присъда съгласно изискванията на чл. 313 от НПК, счете за установено следното:

От страна на РС-Ловеч са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване на процесуалните права на на въззивника Р.А..

По-конкретно възразява се от защитника, адвокат Хр.Н., че са приети и приложени някакви дискети към делото, но не е известно какви са и какво съдържат. Никой не ги е изгледал какво съдържат. Единствено само вещите лица от София по видеотехническата експертиза заявяват, че това са цифрови копия на тези, които евентуално са били доброволно предадени и иззети в досъдебното производство.

Следва да бъде посочено, че на л. 21 от досъдебното производство/ДП/ е приложен протокол за доброволно предаване от който е видно че лицето Д.М.Н. е предал доброволно един диск съдържа запис от охранителна камера на офис на фирма“ Виктория – 111“ ЕООД, на лист 23 е приложен друг протокол за доброволно предаване от гражданина Г.Е., която доброволно е предала един брой CD диск със запис от охранителни камери на хлебопекарна, находяща се на адрес град Ловеч ***, на лист 25 от делото отново е приложен протокол за доброволно предаване, от който е видно, че П.Н.С. е предава един брой CD диск със запис от охранителни камери монтирани на детска градина „Първи юни“ находяща се в град Ловеч, улица Райна Княгиня номер 2. На лист 27 от делото отново е приложен протокол за доброволно предаване, от който е видно, че П.Т.Ц. е предала доброволно един брой диск CD със записи от охранителни камери монтирани на хранителен магазин „Мип-маг“, находящ се в град Ловеч, улица Райна Княгиня номер 1.Посочените дискове определено имат характера на веществени доказателства по делото, но като такива от страна на първоинстанционния съд не са предявени по реда на чл. 284 от НПК на страните в процеса, което

поначало е задължение на съда предвид наличието на същите и в който смисъл въззивната инстанция приема за основателно възражението на защитника адвокат Н.. Следва да бъде посочено, че на страница 101 от НОХД, Районен съд при обсъждане на събраните по делото доказателства и приемайки установена фактическа обстановка се е позовал на посочените записи, като е коментирал какво се вижда от посочените записи. Нещо повече на лист 102 от делото Районния съд /РС/ е посочил, че от представените записи от охранителни камери предадени от хранителен магазин „Мип-Маг“Ловеч е установено, че в интервала от 13.01 до 13.11 часа на 22.10. 2019 година, отново двете лица от мъжки и женски пол които били установени от записите от предишната камера, според съда била възприета, че лицето от женски пол се виждало на камерите как влиза в магазина и пазарува, а лицето от мъжки пол стои в страни от магазина като се оглежда.В 13:02 минути на снимките РС Ловеч е приел, че се вижда, че е без качулка на същата страница в мотивите си Районен съд Ловеч приема, че при направения сравнителен анализ на изображението на лицето от мъжки пол в предоставените записи от охранителни камери със снимката на тогава подсъдимия Р.Ю. А. е установено сходство.Позовал се е на заключението на вещите лица по реализираната експертиза, тоест от една страна е базирал установената фактическа обстановка, респективно причастността на въззивника Р.А. на базата на посочените записи от камери, но както вече се посочи по-горе същите не са предявени по реда на чл. 284 от НПК, каквото задължение определено има съдът и най-вече и преди всичко, тогава когато базира своите изводи относно причастността на съответното обвиняемо лице към обвинението което му е придадено. На страница 102 на гърба на листа РС -Ловеч е посочил, че стигнал до извод за причастността на въззивника А. към предявеното му обвинение като е взел предвид събраните по делото писмени доказателства и като такива е посочил протокола за обиск и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение, протоколи за доброволно предаване, докладни записки които според въззивната инстанция не следва да се отчитат по начало и преценяват със събраните по делото доказателства, тъй като същите не са в съответствие с изискванията на НПК в тази насока, записи от cd дискове извод, изготвени в хода на досъдебното производство три броя експертизи.

Т.е. налице е доказателствен дефицит, който е попречил на районния

съд да установи по надлежен ред, подлежащите на доказване факти. В смисъл, приетата от първата инстанция фактическа обстановка следва да е резултат от вярна интерпретация на данните, установени по надлежен ред с годни доказателствени източници и проверени чрез съответните законови способности. С оглед на горепосоченото, въззивната инстанция приема, че в конкретния казус от страна на РС-Л-ч е допуснато нарушение на процесуалните правила по събиране и проверка на веществените доказателства и по-точно относно дисковете, предадени доброволно и посочени подробно по-горе, съдържащи записи от устройства монтирани в подробно посочени търговски обекти. Определено след като е решил съдът да се позовава на тях при обсъждане на доказателствата събрани в хода на процеса е следвало сам провери записа от тези дискове, като го възпроизведе и изгледа същите в съдебно заседание. В тази връзка е необходимо да се посочат няколко принципни положения. Разпоредбата на чл. 284 от НПК регламентира задължение на съда да предяви събраните в хода на производството веществени доказателства. Това процесуално действие изисква всички, приобщени към делото предмети по смисъла на чл. 109 от НПК и веществени доказателствени средства - чл. 125 от НПК, да бъдат показани на страните, които след визуалното запознаване с тях да могат да изразят становище по приемането им. Определено, както и ВКС многократно е свои решения е изразявал становище, че няма процесуална пречка снимките от видеокамери, направени по време на даден инцидент да се третират като веществено доказателство по смисъла на чл. 109, ал. 1 от НПК. Същите имат качеството на предмети, върху които има следи от престъплението, поради което могат да се ползват като годно доказателство, като при съмнения за достоверността им могат да се проверят чрез различни процесуални способности.

Следва да бъде посочено че съгласно разпоредбата на чл. 277 ал. 2 от НПК подсъдимият може да дава обяснения във всеки момент на съдебното следствие. В тази връзка, в проведеното съдебно заседание на 01.06. 2021 година, съдът е обявил съдебното следствие за приключено и е дал ход по същество на делото. Видно от отразеното на лист 72 съдът е отменил протоколното определение с което е обявено за приключено съдебно следствие и е даден ход по същество, като е възобновил хода на съдебното следствие. В последствие е проведено заседание на 06.07. 2021 година. На което, и по време на което са разпитани свидетелите Б. И. ов П. и С. С. В.,

които са участвали в досъдебното производство в качеството на поемни лица при извършеното процесуално действие „разпознаване“ и по отношение на което Районен съд Ловеч е посочил, че изключва от доказателствата, тъй като същото не е проведено съгласно изискванията на НПК. По-конкретно, РС е посочил и приел, че в показанията си свидетеля В. е заявил, че познава въззивника, но това обстоятелство не е съобщил на разследващия полицай тогава. На лист 86 от делото въпреки посоченото от този свидетел, както и от свидетеля Б. П., че не си спомня нищо за извършеното разпознаване съдът е обсъждал техните показания в мотивите си. По-същественото, е че в това съдебно заседание е разпитан в качеството на свидетел и И. Г. П. служител на МВР, който в показанията си е посочил че при получаване на информацията за извършен грабеж той и колегите му са извършили разследване, като са минали по маршрута, по който е минала пострадалата М. В. К. с цел да установят камери за видео наблюдение и да установят дали някое лице евентуално следи пострадалата. Подробно е разказал свидетеля за установеното и касаещо това, че по записите от камерите установили лице със светъл суичър, тъмни панталони и на камери на камерата на магазин „Мип-маг“ е разпознал въззивника Р.А. от село Славяни. Въпреки заявеното на този свидетел, от страна на РС-Ловеч, вещественото доказателство не е предявено по реда на чл.284 от НПК и не е възпроизведен записа от доброволно предадения оптичен носител- CD диск на посочения магазин, респективно на страните в процеса.

Въпреки посочените гласни доказателства, събрани чрез разпита на посочените свидетели, Районен съд не е дал възможност и не е налично отразяване в протокола, дали тогава подсъдимия Р.А. иска да вземе отношение, респективно да му е дадена възможност да даде обяснения с оглед заявеното най-вече от страна на свидетеля П.. В следващо проведено заседание на 07.09. 2021-ва година в качеството на свидетел е разпитан и Ц.А. Б. също служител на МВР. На този свидетел отново Районен съд Ловеч не е възпроизвел записа от процесните CD като в същото съдебно заседание отново е обявил че прочита писмените доказателства по реда на чл. 283 от НПК, но отново не е предявил веществените доказателства. Нещо повече, видно от заявеното на лист 93 от протокола, от страна на свидетеля Б., че не си спомня подробности по случая, и които евентуално биха могли да бъдат отстранени както вече се посочи и по-горе при предявяване на

веществените доказателства и запознаване на съдържанието на процесните cd дискове на свидетеля Б..

Все в тази връзка, следва да бъде посочено, и че освен посочените според настоящата инстанция съществени процесуални нарушения, които са ограничили правото на защита на въззивника А. по-същественото е допуснатото противоречие в мотивите от страна на РС-Ловеч при обсъждане на доказателствата. По-конкретно на лист 103 от делото Районният съд категорично е посочил, че изключва от доказателствения материал по делото протокол за разпознаване, находящ се на лист 39 от досъдебното производство, поради допуснато от разследващите органи при изготвянето му процесуално нарушение като е изложил подробни мотиви в тази насока. Въпреки това е посочил, че хода на съдебното следствие били разпитани поемните лица, присъствали при разпознаването и по-точно посочения по-горе свидетел В., като е приел, че в от неговите показания безспорно се установява, както и че свидетеля В. е напълно категоричен, че пострадалата К. сама е разпознала и посочила като автор на престъпното посегателство привлеченото като подсъдим по делото лице, а именно въззивника А.. Нещо повече, на гърба на лист 103 съдът е посочил, че обвинителната теза се основава на показанията на свидетелите В., П. и Б., на записите на охранителните камери монтирани на офис на фирма „Виктория- 111“ ЕООД, клон Ловеч намиращ се на улица Търговска № 81, на хлебопекарна, намираща се на улица Осъмска №44, на детска градина „ Първи юни“ намираща се на улица Райна Княгиня №2 и на хранителен магазин „Мип-Маг, който се намира на улица Райна Княгиня № 1, и на заключенията вещите лица по изготвените назначени и реализирани в хода на досъдебното производство експертизи. Приел, е че на тези доказателства противостоят единствено от дадените обяснения от въззивника А.. Т.е. при положение, че извършеното процесуално действие „разпознаване“ отразено в протокола за разпознаване на лице е изключено от доказателствата от страна на РС, според въззивната инстанция процесуално недопустимо е от опороченото, според РС-Ловеч, процесуално действие да се правят правни изводи позовавайки се на лица участвали в същото в качеството на поемни лица, каквото позоваване е направил съдът в мотивите си.

В тази връзка на лист 105 съдът е посочил, че с експертните заключения се установили факти и обстоятелства за стойността на отнетите

вещи, за мястото времето и начина на извършване на деянието, за фактическата обстановка и за субекта на престъплението. Съгласно разпоредбата на чл. 136 ал. 1 от НПК законодателят е предвидил и посочил че способности на доказване в наказателното производство са разпит, експертиза за оглед за претърсване и изземване, следствен експеримент за разпознаване на лица и предмети и специални разузнавателни средства. В чл. 104 от НПК законодателят е посочил че доказателства в наказателното производство могат да бъдат фактически данни, които са свързани с обстоятелствата по делото, допринасят за тяхното изясняване и са установени по реда предвиден в този кодекс. В чл. 106 от НПК законодателят е посочил, че доказването в наказателното производство се извършва чрез способите предвидени в този кодекс. Тоест заключенията на вещните лица по посочените експертизи не са доказателства, а способ за доказване причастността или липсата на такава на привлеченото в качеството на подсъдим лице.

Следва да бъде посочено, също така, че на проведеното съдебно заседание на първи юни 2021 година видно от протокола и по-точно на лист 70 от делото председателя на съдебния състав се е произнесъл с определение, че обявява съдебното следствие за приключено и дава ход по същество. След което е пристъпил към изслушване на съдебните прения с реч на представителя на държавното обвинение. По време на пледоарията на същия съдът е приел че следва да бъде прекъснат прокурора предвид на обстоятелството че в „ обстоятелствата по делото не са достатъчно изяснени тъй като не бяха извършени каквито и да е било процесуално-следствени действия по делото в опит да бъдат приобщени показанията на пострадалата М. В. К....“. Следва да бъде посочено, че законодателят е предвидил процесуална възможност на съда да възобнови хода на съдебното следствие. Такава възможност законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 294, ал. 1 от НПК, в която е посочено че страните могат да искат извършването на нови съдебни следствени действия. В ал. 2 на същия член е посочено, че когато намери, че искането е основателно съдът прекратява съдебните прения възобновява съдебното следствие и след извършена новите съдебно следствени действия отново пристъпва към изслушване на съдебни прения. В разпоредбата на чл. 299 от НПК, също така е посочено, че ако при последната дума на дума подсъдимият посочи нови данни, които имат значение по делото съдът възобновява съдебното следствие и отново

изслушва пренията на страните и последната дума на подсъдимия. Тоест съдът е допуснал нарушение на чл. 296 ал. 1 от НПК тъй като съгласно тази разпоредба няма право да ограничи по време съдебните прения. Съгласно ал. 2 от същия текст председателят на състава може да прекъсне страните само когато те явно се отклоняват по въпроси които не се отнасят до делото. Видно от съдържанието на протокола такова основание не е било налично в момента, тъй като прокурорът е прекъснат в момента в който е изразявал становище от субективната страна на престъплението по обвинението, което е предявил спрямо въззивника.

С оглед на посочените съображения, въззивната инстанция приема, че обжалваната присъда на Районен съд Ловеч е незаконосъобразна поради посочените противоречия в мотивите, респективно позоваването на доказателства събрани не по предвидения процесуален ред подробно посочени по-горе, поради което и следва да бъде отменена и делото бъде върнато на първата инстанция за ново разглеждане, от друг състав на съда, от фазата на предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание, тъй като предвид подробно посочените по-горе съображения въззивната инстанция не би могла да отстрани допуснатите отстраними процесуални нарушения довели до ограничаване правото на защита на въззивника Р. ЮЛ. АС..

Водим от гореизложеното и на основание чл.335 ал.2 от НПК във вр. с чл. 348, ал.3, т.1 във вр. с ал.1, т.2 от същия член от НПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Присъда № 260017/07.09.2021 година, постановена по НОХД № 1111/2020 г. по описа на Ловешкият районен съд и ВРЪЩА за ново разглеждане, от друг състав на съда, от фазата на предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____